

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. K.**, bytem P., zastoupeného Mgr. Alešem Háčovským, advokátem, se sídlem nám. Republiky 57, 341 01 Tachov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25, pracoviště Plzeň, Lobežská 12, 303 18 Plzeň (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě bez data proti rozhodnutí žalované ze dne 7.3.2012 č.j. X o výplatu nemocenského,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Zdejšímu soudu byla dne 7.5.2012 doručena včasná žaloba žalobce, k níž byla následně připojena i kopie *napadeného rozhodnutí* žalované ČSSZ ze dne 7.3.2012 č.j. X, jímž bylo *odvolání žalobce proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město* (dále jen **OSSZ**) č.j. X ze dne 30.11.2011 (kopie také připojena) *zamítnuto a uvedené rozhodnutí*, podle něhož má žalobce nárok na nemocenské ve výši 50% za každý kalendářní den trvání dočasné pracovní neschopnosti s počátkem 19.8.2011, *bylo potvrzeno*. V odůvodnění napadeného rozhodnutí byl popsán skutkový děj, průběh správního řízení, obsah odvolání žalobce i vyjádření žalované k jeho námitkám s tím, že po přezkoumání napadeného rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěla k závěru, že OSSZ rozhodla v souladu se zákonem, protože podle § 31 písm. c) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), činí výše nemocenského 50% nároku stanoveného dle § 29 téhož zákona, jestliže si pojištěnec přivodil pracovní neschopnost při spáchání úmyslného trestného činu nebo úmyslně zaviněného přestupku; dále žalovaná zdůraznila, že plně souhlasí s tvrzením žalobce, že si dočasnou pracovní neschopnost způsobil svojí nedbalostí, nikoliv s úmyslem se zranit, protože pokud by nabyla jako odvolací orgán dojmu, že předmětná zranění si způsobil úmyslně, jednalo by se o skutečnosti uváděné v § 25 písm. a) zákona a žalobce by vůbec neměl nárok na nemocenské;

za úmyslně zaviněný přestupek ale považuje řízení motorového vozidla bez příslušného řidičského oprávnění, tedy jednání, které je v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., v platném znění, nikoliv to, jak vznikla zranění vedoucí k dočasné pracovní neschopnosti; žalobce věděl, že vlastní pouze řidičský průkaz skupiny B (+A1) opravňující jej řídit motocykl do 125 ccm a do výkonu 11 kW, a vzhledem k tomu, že byl majitelem motocyklu Suzuki Bandit 1200S, znal i jeho technické parametry a tudíž věděl, že tento motocykl spadá do kategorie nad 1000 ccm a pro jízdu na něm je zapotřebí vlastnit řidičské oprávnění skupiny A (podskupiny A21) a tím, že vědomě ze své svobodné vůle a při plném vědomí uskutečnil projížďku, která následně vedla k dopravní nehodě a vzniku dočasné pracovní neschopnosti, se dopustil *úmyslného* přestupku ve smyslu § 4 odst. 2 zákona o přestupcích č. 200/1990 Sb.

Předcházejícím shora uvedeným *rozhodnutím OSSZ dne 30.11.2011* rozhodla ve věci nároku žalobce na nemocenské tak, že při dočasné pracovní neschopnosti v trvání od 19.8.2011 má nárok na nemocenské ve výši 50% výše nemocenského za kalendářní den dočasné pracovní neschopnosti s odůvodněním, že při řízení o písemné žádosti žalobce o nároku na nemocenské a jeho výplatu při dočasné pracovní neschopnosti zjistila, že byl uznán vinným pravomocným rozhodnutím Městského úřadu Tachov, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen *MěÚ*), z přestupku, kterého se dopustil dne 19.8.2011 tím, že řídil své osobní motorové vozidlo (motocykl) a jeho řízení nezvládl, ačkoliv k jeho řízení neměl řidičské oprávnění, čímž porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, a dopustil se úmyslně zaviněného přestupku, při němž si způsobil těžkou újmu na zdraví a přivodil dočasnou pracovní neschopnost; dále byl citován § 31 písm. c) zákona.

Z kopie *rozhodnutí MěÚ ze dne 2.11.2011 č.j. X* k žalobě připojeného vyplývá, že žalobce byl uznán vinným z přestupku, kterého se dopustil dne 19.8.2011 tím, že v době kolem 13.35hod. na sil. č. 1/21 u obce B., okr. Tachov, řídil své osobní motorové vozidlo - motocykl tov. zn. Suzuki Bandit 12003 rz X, k jehož řízení neměl řidičské oprávnění. Při jízdě ve směru od obce P. na obec B. v prudké pravotočivé zatáčce nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, vlastnostem vozidla a dopravně technickému stavu pozemní komunikace (prudká zatáčka), nezvládl řízení vozidla, uvedl vozidlo do smyku a vyjel vlevo mimo komunikaci po travnatém svahu pod úroveň komunikace, kde havaroval; při dopravní nehodě utrpěl těžké zranění. Podle protokolu Policie ČR na motocyklu vznikla hmotná škoda ve výši cca 60.000 Kč. Žalobce svým jednáním porušil ustanovení § 3 odst. 3 písm. a), § 4 písm. a) a § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. a naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 25.000,-Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na 12 měsíců.

V *žalobě* žalobce mimo jiné vyjádřil nesouhlas s důvody zamítavého rozhodnutí s tím, že si je plně vědom toho, že vědomě jel na motocyklu bez řidičského oprávnění, což nepopírá a za to byl také uznán vinným ze spáchání přestupku, avšak nesouhlasí s tím, že k jeho zranění došlo jeho úmyslným jednáním. Správní orgán rozhodující o přestupku konstatoval, že nezvládl řízení v důsledku nepřizpůsobení rychlosti jízdy povětrnostním podmínkám a dalším podmínkám provozu, čehož se rozhodně nedopustil úmyslně, nýbrž formou nedbalostního jednání. V hodnocení, co je to úmyslný přestupek, je nutno vycházet ze zákona č. 200/90 Sb., především § 4, v němž je zcela jasně definováno, kdy je přestupek spáchán z nedbalosti a kdy v úmyslu. V daném případě již přestupkový orgán MÚ Tachov

konstatoval, že ke spáchání přestupku došlo nedbalostně; pokud by uvedený přestupek měl být spáchán úmyslně, musel by si žalobce zranění způsobit sám, a to především tak, že by si toto zranění chtěl přivodit, jak má na mysli zákon č.200/90 Sb. odst. 4 odst. 2 (jedná se o tzv. přímý úmysl) a v případě tzv. nepřímého úmyslu by žalobce musel být srozuměn s tím, že si zranění způsobí. V daném případě je žalobcův přestupek spáchán z nedbalosti, neboť předmětné zranění si způsobit nechtěl, a v případě úmyslně spáchaného přestupku by žalobci muselo být prokázáno, že si zranění způsobit chtěl. Žalovaná dostatečně nezohlednila všechny okolnosti a nezohlednila jeho odůvodněné námitky, proto dospěla k nesprávnému právnímu závěru, tudíž žalobce závěrem požadoval, aby soud rozhodnutí OSSZ ze dne 30.11.2011 ve spojení s rozhodnutím ČSSZ ze dne 7. 3. 2012 zrušil a věc vrátil žalované k novému řízení a rozhodnutí.

Žalovaná ve svém písemném vyjádření ze dne 29.5.2012 k žalobě uvedla, že plně odkazuje na své rozhodnutí ze dne 7.3.2012 a ztotožňuje se s tvrzením žalobce, že předmětná zranění si nezpůsobil úmyslně, nýbrž z nedbalosti, proto mu také byla přiznána dávka ve výši 50% nároku dle § 31 písm. c) zákona, neboť pokud by dospěla k názoru, že si žalobce zranění způsobil úmyslně, jednalo by se o okolnosti uvedené v § 25 písm. a) zákona a žalobce by vůbec neměl nárok na výplatu dávky; dále citovala znění § 31 písm. c) zákona. Žalovaná setrvala na tom, že podmínky § 31 písm. c) zákona byly naplněny ve chvíli, kdy se žalobce rozhodl projet na motocyklu, k jehož řízení neměl řidičské oprávnění. V tomto jednání, které je porušením § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., a zároveň spácháním přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 téhož zákona, spatřuje žalovaná úmyslně spáchaný přestupek, pro jehož spáchání byl žalobce též pravomocně uznán vinným, jak sám přiznává. Kdyby se tohoto jednání nedopustil, nedošlo by k předmětnému zranění. Žalovaná nenalezla v rozhodnutí MěÚ ze dne 2.11.2011 konstatování, že porušení § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., je nedbalostním jednáním. Závěrem žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby a také souhlasila s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání

Ze zaslaného správního spisu žalovanou soud zjistil, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí žalované ze dne 7.3.2012 (zástupci žalobce doručeno dne 9.3.2012) i předcházejícím rozhodnutí OSSZ ze dne 30.11.2011, jakož i obsažené v citovaném vyjádření odpovídají obsahu spisu (např. z vyžádaného protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 19.8.2011 vypracovaného Policií ČR, dopravní inspektorát Tachov, vyplývá, že žalobce při dopravní nehodě shora uvedené dne 19.8.2011 ve 13.35 hod. utrpěl těžké zranění (následným rozborem krve dle potvrzení Policie ČR ze dne 27.8.2011 nebylo zjištěno požití alkoholu před nebo během jízdy) a také byli zjištěno, že vlastní řidičské oprávnění pouze pro skupiny B (osobní automobil) a A1 (řízení motocyklu do 50 ccm); založena i kopie shora citovaného rozhodnutí MěÚ ze dne 2.11.2011, které nabylo právní moci dne 19.11.2011).

Po doručení vyjádření žalované žalobce dne 3. a 17.7.2012 sdělil, že nenavrhuje provedení žádných dalších důkazů a setrval na svém názoru, že mu nemocenské dávky neměly být kráceny a také souhlasil s tím, aby ve věci bylo rozhodnuto bez jednání.

Z vyžádaného spisu Městského úřadu Tachov soud zjistil, že spisový materiál Policie ČR dopravní inspektorát Tachov o dopravní nehodě žalobce byl MěÚ doručen dne 21.9.2011 (obsahoval mimo jiné i kopii řidičského průkazu žalobce – oprávnění B a A1), poté bylo dne 5.10.2011 zasláno žalobci (jeho zástupci) oznámení o zahájení řízení pro podezření ze spáchání přestupku a po ústním projednání bylo téhož dne 2.11.2011 vydáno již shora

citované rozhodnutí (právní moc 19.11.2011), z jehož odůvodnění mimo jiné vyplývá, že žalobce k zavinění dopravní nehody uvedl, že ji zavinil tím, že neměl dostatečné zkušenosti s řízením velkého motocyklu, litoval svého jednání a správní orgán neměl pochybnosti o tom, že dopravní nehoda vznikla vinou samotného řidiče, tj. žalobce, který řídil velký motocykl, k němuž nemá řidičské oprávnění a nemá ani dostatek potřebných zkušeností v řízení tohoto motocyklu. Dále je založeno rozhodnutí MěÚ ze dne 22.5.2012, jímž bylo vyhověno žádosti žalobce o prominutí zbytku sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel v silničním provozu uložené mu rozhodnutím ze dne 2.11.2011 na dobu 12 měsíců.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“). Dle § 51 odst. 1 věta první *s.ř.s.* soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Podle § 78 odst. 7 *s.ř.s.* soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Dle § 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.* ve věcech nemocenského pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Soudem bylo shledáno, že jsou splněny všechny podmínky řízení pro soudní přezkum žalobou napadeného rozhodnutí dle § 64 *s.ř.s.* a § 103 *o.s.ř.* (občanský soudní řád, tj. zákon č. 99/1963 Sb. v platném znění). V případě zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. stupně (OSSZ) nadřízeným správním orgánem (žalovanou), soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Podle § 75 odst. 1 *s.ř.s.* je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 7.3.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 1 věta první *s.ř.s.*).

Dle § 31 písm. c) zákona výše nemocenského za kalendářní den činí 50% výše nemocenského stanoveného podle § 29 (výše *nemocenského za kalendářní den činí 60 % denního vyměřovacího základu*) nebo 30 (*odvedl-li domácí zaměstnanec práci ...*), jestliže si pojištěnec přivodil dočasnou pracovní neschopnost při spáchání úmyslného trestného činu nebo úmyslně zaviněného přestupku.

Podle § 85 odst. 1 písm. b) zákona Česká správa sociálního zabezpečení rozhoduje o odvoláních ve věcech pojištění, v nichž v prvním stupni rozhodla okresní správa sociálního zabezpečení.

V této věci soud nezjistil, že by správní orgány nepostupovaly zcela v souladu se všemi příslušnými ustanoveními správního řádu (např. § 2, § 3, § 17, § 50, § 51 odst. 1, § 68 odst. 1-3, 89 odst. 2) či zákona shora citovanými.

Žalovaná podle názoru soudu nepochybila, když napadeným rozhodnutím ze dne 7.3.2012 zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí OSSZ ze dne 30.11.2011 a potvrdila toto rozhodnutí, když v odůvodnění se vypořádala dostatečným způsobem s námitkami žalobce, které byly obsaženy v odvolání a i v podané žalobě v této věci. Znění příslušného paragrafu 31 písm. c) zákona totiž nedává rozhodujícímu správnímu orgánu žádnou možnost správního

uvážení a tedy zohlednění všech zjištěných skutečností (*žalobce způsobil zranění pouze sobě a škodu na svém majetku*), když rozhodující a prvotní skutečností je to, že žalobce spáchal úmyslný přestupek tím, že řídil předmětný motocykl bez příslušného řidičského oprávnění, což mu bylo nepochybně známo, jak je zejména zřejmé z pravomocného rozhodnutí MěÚ ze dne 2.11.2011, a i když si zranění utrpěné při dopravní nehodě dne 19.8.2011 nezpůsobil úmyslně, došlo k němu právě kvůli spáchání předmětného úmyslného přestupku (§ 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb.), k čemuž se i přiznal.

S ohledem na všechny shora uvedené rozhodné skutečnosti *soud dospěl k závěru, že v rámci uplatněných žalobních bodů nedošlo k porušení zákona, tudíž žalobce nebyl na svých právech zkrácen rozhodnutím správního orgánu ani postupem správního orgánu takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé*, proto soudu nezbylo, než žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout (*výrok I. rozsudku*). Soud se omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními okolnostmi.

Soud zároveň podle § 60 odst. 1 věta první, odst. 2 s.ř.s. ve *výroku II. rozsudku* nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci neměl úspěch a žalovaná, která měla ve věci úspěch, nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. dubna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně